

ostiljattig ifrån werldens Herrar; framför alt hushålla, en Konungs luxe är en minskning i Hans fattiga undersåtares nödvändigaste behofwer. Regera altid sjelf, lemna Edra Ministrar blott detaillien, som skulle medtaga en alt för kostbar tid, hwilken endast bör helgas til det hela. — Granska noga, se hwarje Sak på alla sidor, förän Ni faller et Utslag, och andra det så snart Ni blir uplyst at man bedragit Eder.

Man förebrår denne Mästaren, säger Oratorn, at hans Regerings Maximer äro de wanliga och de allmänna, det är sant at hela werlden känner dem, utom Konungarne. — Denna Strofen kan lyckligt wis ej tillägnas de nu lefwande Krönte Hufwuden, tillägga Journalisterna.

Sedan Han omtalat Konungens resa igenom Dannemark, Holland, Tyskland och Frankrike, målar han först den nog kända och bedröfweliga belågenhet, förän Gustaf intog sin ärfsda Thron, och straxt derå den tide punkten då Han blef sit Folks förlofware. — Fallmänhet, säger han, en Konung som inom sig beslutat en sådan förändring, förror sig antingen at Folket eller någon af sina största Ambetsmän; men här hände intetdera. Han har allena smakat den äran at vara sin Throns stöd ingen; annan, än den som gifwit förslaget, har också verkställt det. — Sjelfwa Revolutionens-dagen war inter en gång förutsedd, det war i et ögnablick, som Konungen tog sit parti, hafwande för sig sit Namn och sin Wärlja. Det fins wäl ingen som icke känner denna händelsen; här får man för första gången se en ung Konung, som wågade alt för sin egen frihet, blott för at sedan kunna befria sit Folk. — Cesar omskapade Romerska Republikuen för at fasta den i tråldomens hjättar, Hans ära war en wäldswerkan, men Gustafs war Frihetens seger. Den nya Regerings-formen, som förelades Folket til Underskrift, är i alla åldrar, i alla tider, et Mästerstycke; Konungen förbehåller sig där ingen annan magt, än den at befrämja sina Undersåtares wäl, hwilken sällhet! hwilken lycksalighet för wårt Tidehwarf! at äga en Konung, som då han kunde alt hwad han wille, ej wille mera än han borde. Det tycks at hela Naturen en gång får draga en glättig anda, då midt i det slasweri, hwari med tiden hela Werldens Herradömen torde falla, den Fursten lefwer, som sönderslår någon enda af de hjättar, hwilka fångsta Mennisko-slåget.

„Swenskar (utropar Autor) Ni! som varit äfyna witten til den
 „na triumph, förwären denna Gustafs förbindelse såsom en heligdom,
 „inpränten den i Edra hjertan, låten Edra barn läsa den, lemnen den
 „i arf til Edra sednaste efterkommande såsom det största wedermåle, af
 „Er Konungs hjerta och den äkta Swenska Frihetens känneteken, och
 „Ni Råds Herrar! upreknen denna händelsen midt ibland Eder med
 „guldene bokstäfwer. Wätte Efterwerlden i hieswa Råds Salen få
 „läsa dessa ord:„ Jag Gustaf försätrar härigenom, at uprätthå-
 la den Swenska Friheten, och affäger mig det förhateliga En-
 wäldet eller så kallade Souverainiteten, och förklarar mig
 för den första Medborgaren i et fritt Rike.

Slå man up alla Werldenes Tidsböcker ifrån Konungars Ka-
 pelse, leten i alla Archiver, sedan Stater och Samhällen inväntades,
 om något dylikt finnes!

Kungörelse.

För mellankommande swärare sjukdom kommer N:o 38 af Wälsignade Tryckfri-
 beten samt N:o 46 af Mina Tidsfördrif ej at utgifwas förr än vidare derom
 averteras.

Stockholm, Tryckt i Kumblinska Tryckeriet, 1781.

Dag = Bladet :

Wälsignade Tryck = Friheten.

N:o 38.

Stockholm den 17 September 1781.

me tairai je encore — non,
On peut meme vivre en barbouillant innocemment du papier.
Dafigt Allahanda.

Ej påferat i Stockholm.

Sårom natten blef jag opväckt kl. 2 af et förskräckeligt buller på gatan, det skrek: elden är lös, rösware, wackr, — jag sprang ur fången för at få weta hwad det war, men ingen eldswåda märktes. Andra dagen seck jag weta orsaken til denna händelse.

En officer friade til en ung och wacker Flicka som war både dygdig och hållen dertföre i hela grannskapet.

Churu man i stora Städer i allmänhet, just intet är nyfiken öfwer hwad som påferar, så fins det dock några Fruar, som bekymra sig om sin nästa, och som omtala och förtala den, hwart de komma.

5 stycken af sådane Matroner, som alla bodde på en gata i Flickans grannskap och hört talas om detta frieriet, sparade intet den de knapt kände til namnet, discourserna kommo ikring och öfwen til Mamsellen, som bad unga Herrn förfona henne för sina visiter, ester de hade så elaka följder.

Wår Ålskare war hämdgirig och så här stälde han til:

Som han kände altför wäl dessa storpratenskor, bød han dem särskilt i sin mors namn til en liten Fete, som hon wille ge dem tillika med sina wänner, men ingen enda Cavalier wore buden—Som hwar och en kände hans mor, lofwade de helt lätt, och det war ingen af dem som icke kom.
En

En sådant bjudning hade unga Herrn opfunnit blott för at få dem så mycket säkrare til sig, ty hans mor war wist intet hemma utan längesedan rest på landet — de kommo således allena utan deras männer, för hwilka de äfwen fördålt denna Fruinners familjen. I bdrjan tycktes de wara litet brydda at de ej sågo hans mor ibland det öfriga sällskapet, men Sonen, sedan han föreburit hwarföre Wardinnan i huset måtte på stund resa tillbaka, seck dem åter til humeur, Soupén blef ommerad igenom winet som dracks til öfwerflöd, och så woro Damerna intet de sämsta hwarcken at dricka, eller pladdra, klockan slog 11, och man wille nu taga affked, men wården hade alt för wackra fagoner at nödga dem qwar, så at ifrån den ena discoursen til den andra, ifrån det ena winglaset til det andra, blefwo de qwar tills klockan 2 om morgonen, han hade nog welat behålla dem längre, på det han skulle få ännu större hämd, och Comedien ännu bli narraktigare, men det war aldeles omöjligt.

Emedlertid lesde Herrar Männer i all möjlig ofunnoghet om sina så älskwärda Makar, och wåntade med otålighet, helt ångsliga at ligga allena utan sällskap af så retande skönheter — Hustrur! wara borta nattetiden utan at låta sina männer weta hwart de tagit wägen, såg mer än misstränkt ut.

Återkomsten af den enas hustru, som Officern följde hem, utredde någorlunda gatan — Mannens torra mines och laconiska swar emot henne war liksom en prolog til Comedien som skulle föras opp, Cavallieren skyndade sig bort för at föra hem de andra Fruerna, som alla blefwo på samma sätt emottagna af sina männer, och knapt war han nere kommen på gatan at gå hem, för än liksom på en gång de 5 Acteurerna och Actricerna började sina roler, männerna at tråta och swärja, hustrur na at ursäkta sig — men huru skulle de lyckas deri? — Officern war känd för en ung och rast érouardi som aldrig manquerade — påföra natten i at dricka med en så wållustig Prins! hwad skulle wål slutatsen wara? och Männerna! huru skulle de kunna råta en sådan wanheder? — änteligen blef tråtan mera allmän i hwarje hushåll, eder, öknamn och slag följde rått som hagel, och det wart et skrik och et wåsende, så at brandwården topp dit, larmet war ikring hela qwarteret och alla männifkor flockade sig för at släcka elden, den de trodde wara lös, men i stället blef sammanhanget bekant, då hwarcken Fruarne eller orsaken til deras ören kunde dörljas, — helt säkert äro de nu ganska misstynna, männerna utstråtade, och Officern allena nöjd.

Til Utgifwaren.

Var god min Herre och lått införa i Ert Blad, at jag ärnar för Eriksbergs Theatern författa, aldeles ingen Opera, intet en gång componera en Ballet, intet inmaginera en Färg, intet gråta fram en Tragedie, aldeles ingen Parodie, hvad då lär Ni säga? — jo! jag ärnar skrifa en Tragedie-Comedie eller Sorg-Lustspel och enligt Boktryckars Reglementer oppläsa det härmedelst, i affikt at ingen annan onödigt wis må beswära sig härmed. I en tid då wettenskaperna gjort det största framsteg i vårt kära Fädernesland medelst upmuntrande och då Upsalstringswärfet, nu är i så lyckelig ställning och éablerad på sådana grunder som Sparta och Rom i sin största period skulle afwunda oss, wägar jag dock säga at den roligaste och solidaste Theater, wettenskapen ännu är ganska långt ifrån fullkomlighet, aldeles intet på Auctorerernas sida; (ty ehuru man ännu ej sedt en Frank Baro och en Angell Garrick, så ses las det dock intet Comedianter) utan på Auctorerernas sida — huru många Originaler hafwa wi wäl? wi som hafwa de måst theatraliska ämnen i vår Historia och våra Annaler — för stora Theatern wet jag Birger Jarl som aldrig spelas, för lilla, wet jag Mulpus, som spelas för ofta, men öfversättningur utan all ånda, il compiloit, il compiloit, säger Voltaire om Abbé Trubler, här öfversättes, här öfversättes, orsakerna härtill äro ej obegripeliga men för widlöftiga wid detta tillfället at anföra, en annan gång skal jag afhandla detta ämnet, nu skyndar jag mig at annonsera min utlofwade Drame som ej är öfversatt, intet en gång plagierad.

Det kallas: Det Lyckeliga Tilfället, eller 2 flugor i en smäll i 3 Acter; Epigrafen: On peut honnetement demander aumone.

Händelsen har tildragit sig i selswa Kärlekens rike som är Chythere, Gnide och Paphos, Sorg Lustspelet söjaktligen fullt af Erollerier, Gudar, Nympfer, små andar, Cupidoner och Silker — 2 flugor i en smäll, är altid något öfvernaturligt.

Theatern repræsenterar selswa Beneris Tempel och 1:sta Acten börjas med en Ballet af chamererade Cupidoner, som sjunga tillika;

Glädjoms detta tidehwark
 Riket, Riket är wårt ark
 Wä Naturen för oss skapa!
 Wi ska swälja för'n wi gapa

Med Marmorfiskan i vårt bröst
 Med Koppar, harnesk uti pannan,
 Det blir vår spåda ålders tröst
 Blott lefwe wi: men ingen annan.

Jag aktar mig at widare upgifwa innehålltet, eller beskrifwa Acter
 och Scener, sanningen at säga, ärnar jag låta trycka det, och Allmänhetens
 Nyfikenhet är den som skal göra affättningen.

SKÅL *)

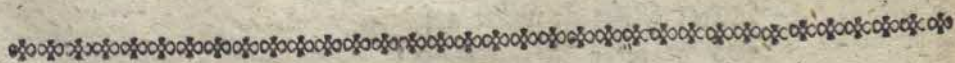
Drickom nu til tidens åra
 Brånwins-tappen rinnet ån,
 Ni November Bröder kåra!
 Nå han aldrig wända gånn.

Låt oss rusta, dansa spela
 Patriotet i hwar wrå,
 Hwarcken mat och kläder fela
 Blott wi ständigt fulla gå.

*) Inskänd.

Kungörelse.

Sedan så många förfrågningar varit efter Processen wid Regements, och General-
 Kriags-Rätterna, emellan Högwälf. Hr. Öfwerste, Commendanten och Riddaren
 Gerner, samt för detta Major Lund; så finnas några Exemplar completa och in-
 bundna för 32 s. s. i Runemarks Bokläda — där finnas äfwen Protocollerna om
 denna sak, hållna uti Kongl. Maj:ts Justitiæ-Revision, samt inför Hans Kongl.
 Maj:ts, för 3 s. Exemplaret. — Påssa Måndag eller den 24 Septemb. utgifwes
 N:o 39.

Stockholm,
 Tryckt hos Carl Stolpe, 1781.

